

บทที่ 498

บทสวดวันปีใหม่ 2025

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกกำลังเขียนบทสวดบทนี้ ซึ่งเป็นบทสวดบทแรกในปี 2025 ถวายแด่พระองค์

ลูกมองตัวเองย้อนหลังไปในหนึ่งปีที่ผ่านมาด้วยใจที่ไตร่ตรอง วิเคราะห์ และเจาะลึกในการดำรงชีวิตในฐานะลูกของพระองค์คนหนึ่งว่า ลูกได้ปฏิบัติตนสมกับที่พระองค์ได้ประทานความรักอันยิ่งใหญ่ให้ลูกของพระองค์ทั้งหลายบนโลกนี้หรือไม่ และลูกควรปรับปรุงตัวเองอย่างไรให้ลูกเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่งที่ดีขึ้น เหมาะสมยิ่งขึ้นในการรับความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์นั้น

ก่อนอื่นใด ลูกมองรอบข้างตัวลูก เพื่อนๆ ในวัยเดียวกับลูกหลายคนมีความจำเป็นต้องไปพบแพทย์เป็นประจำ บางคนเริ่มถือไม้เท้า บ้างก็อยู่แต่ในบ้าน ไม่รวมกิจกรรมใดๆ ในสังคม อาจเพราะมีปัญหาเรื่องไม่มีใครไปรับส่ง ตัวเองก็ไม่ขับรถแล้ว บ้างก็อ้างว่าชีวิตผ่านมายะเย่แล้ว ขออยู่บ้านเงียบๆ ตามประสาคนวัยสว.

แต่ก็ยังมียูทูบที่ดังกระฉับกระเฉง ทำนี้ทำโน่น แล้วแต่ความชอบและไลฟ์สไตล์ของแต่ละคน

แล้วลูกเองล่ะ อยู่ในวัยสว. ประเภทใด?

ลูกขอบคุณพระเจ้าทุกๆ วันที่พระองค์ประทานพระพรให้ลูกเป็นสว.ที่ยังมีสุขภาพแข็งแรง และที่สำคัญที่สุด ลูกรู้สึกว่าเป็นวัยนี้ ลูกยังมีพลังมากมายในหัวใจที่จะรับใช้พระองค์ เป็นความรู้สึกที่มีพลังเหมือนตอน 20 ปีก่อนเลยก็ว่าได้ 😊

ลูกพูดกับเพื่อนๆ และลูกๆ เสมอว่า ระยะเวลา 20 ปีที่ลูกได้เสียไปในตอนที่ต้องสู้เพื่อได้มาเพื่อความยุติธรรมในชีวิตนั้น พระเจ้าทรงเก็บไว้ให้ลูกและมาประทานคืนพร้อมเติมพลังให้ลูกในช่วงนี้ของชีวิต 😊 😊 😊

แต่ลูกก็ได้ชะล่าใจหรือลืมหืมตัว ชีวิตของมนุษย์ทุกคนเป็นของประทานจากพระเจ้าและพระองค์จะทรงเอาคืนเมื่อไรก็ได้ ลูกจึงดำรงชีวิตเพื่อถวายแด่พระคริสต์อย่างเต็มที่ในทุกๆ วันเพราะลูกไม่ทราบว่าจะประทานพระพรให้ลูกอยู่บนโลกนี้อีกกี่สิบปี กี่สิบเดือน หรือกี่สิบวัน การถวายชีวิตทั้งครบแด่พระองค์จึงเป็นการเตรียมตัวอย่างมีสติว่า หากพรุ่งนี้ลูกล้มตื่น ลูกก็พร้อมที่จะไปเฝ้าพระองค์และรับใช้พระองค์บนสรวงสวรรค์อย่างนิรันดร์แล้วพระเจ้าข้า

แล้วลูกรับใช้พระองค์อย่างไรล่ะ

ลูกรับใช้โดยการสวดภาวนาทูลขอการทรงนำจากพระองค์ ทุกๆ วันลูกจะสวดภาวนาว่า “ขอพระองค์โปรดประทานพระพรและโอกาสแก่ลูกในการรับใช้พระองค์ ตามน้ำพระทัยของพระองค์ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ” แล้วพระองค์ก็ทรงนำลูก

..... ในช่วงสามทศวรรษแห่งการมาเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง พระองค์ก็ทรงนำและประทานโอกาสให้ลูกรับใช้พระองค์ตามความสามารถ ความเหมาะสม และตามวัยของการเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่งอย่างที่น่าอัศจรรย์ที่สุดเลย พระเจ้าข้า

“พระพรพิเศษทั้งมวลเป็นผลงานจากพระจิตเจ้าองค์เดียว

ผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่าง ๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย” 1 โครินธ์ 12:11

ในสามทศวรรษแห่งการรับใช้พระองค์ตามกระแสเรียกของพระองค์นี้ ลูกได้เรียนรู้อะไรบ้าง ลูกขอสรุปเป็นเพียง 1 บรรทัดว่า ทั้งหลายทั้งปวงที่ลูกได้ทำได้ประสบมาจนถึงวันนี้นั้น เป็น “My Journey of Faith” หรือ “เส้นทางแห่งความเชื่อของลูก”

จากประสบการณ์การประสบปัญหานั้นการทั้งจากสถานการณ์และจากคนรอบข้าง ลูกได้ค้นพบว่าความรักของ
ลูกที่มีต่อพระองค์ ต่อเพื่อนมนุษย์นั้น มันกว้างใหญ่กว่าปัญหาทั้งปวงที่ลูกได้พบประสบมาในมิติที่เปรียบเทียบกันไม่ได้เลย

“ถ้าพระเจ้าทรงรักเราถึงเช่นนี้ เราก็ควรจะรักกันด้วย” 1 ยอห์น 4:11

ความรักของลูกนี้เกิดขึ้นได้เพราะความเชื่อของลูกว่าเหนือชีวิตของคนและสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งปวงมีสิ่งที่ยิ่งใหญ่
กว่าทุกสิ่งและนั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า!

ความเชื่อความศรัทธาของลูกนี้ ลูกเปรียบประดุจเสมือนหนึ่งเป็นการเดินทางและระหว่างการเดินทางอันยาวนาน
หรืออาจจะสั้นแล้วแต่ชีวิตของแต่ละคนนั้น เราต้องเก็บสะสมประสบการณ์กับพระองค์

เราคงไม่สามารถพบหรือเข้าเฝ้าพระองค์ได้ทันทีที่เราเริ่มเดินทาง การสร้างเส้นทางแห่งความเชื่อ (Journey of
Faith) นี้ต้องใช้เวลา

ลูกจำได้ว่าในทศวรรษแรกแห่งการรับใช้พระองค์ ลูกต้องใช้เวลาในการ “ก้าวข้าม” แต่ละปัญหา ในการ “เข้าใจ”
แต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทาง เมื่อเกิดปัญหา ลูกก็หันหน้าเข้าหาพระองค์โดยการสวดภาวนาวันแล้ววันเล่า ทุกๆ วัน
ไม่เคยขาด บางครั้งลูกจะรู้สึกว้าเหว่หรือทรงยืมให้ลูก บางครั้งลูกจะรู้สึกว้าเหว่หรือทรงเฉย แต่ไม่ใช่เป็นการเฉยเมย ลูก
รู้สึกว้าเหว่หรือทรงเฉยเพื่อให้ลูกไปหาคำตอบต่อคำถามของลูกเอง แล้วลูกก็สวดภาวนาต่อและอ่านพระคัมภีร์ต่อ แล้วทีละ
เล็กละน้อย พระองค์ก็ค่อยๆ ไขแสดงให้ลูกเข้าใจถึงปัญหาต่างๆ ได้

“แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเกิดปัญญาเข้าใจพระคัมภีร์” ลูกา 24:45

ไม่ว่าสิ่งที่ลูกทำถวายแด่พระองค์จะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ มีใครทราบหรือไม่ใครทราบเลย สิ่งที่สำคัญและม
ความหมายที่สุดคือ ลูกทำสิ่งนั้นถวายพระองค์อย่างสิ้นสุดจิตใจ และลูกกำลังสร้างถนนสร้างทางเพื่อใช้เดินทางไปเฝ้า
พระองค์ที่เป็นจุดหมายปลายทาง และลูกมีเพียงแต่เดินทางเพียงคนเดียว ลูกชักชวนผู้อื่นที่เห็นด้วยกับสิ่งที่ลูกทำอยู่ ให้
ขึ้นมาบนเส้นทางแห่งความเชื่อนี้เพื่อเดินทางไปด้วยกัน

ความเชื่อความศรัทธาอย่างลึกซึ้งของลูกนี้ ทำให้ลูกเกิดความกล้า กล้าในการทำสิ่งที่ยังไม่เห็น ยังไม่แน่ชัดว่าสิ่งที่
จะทำเพื่อถวายแด่พระองค์นั้นจะสำเร็จหรือไม่ ด้วยลูกมั่นใจว่าหากสิ่งที่ลูกจะทำนั้น เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระ
หัตถ์ของพระองค์จะทรงอยู่เหนือลูกในสิ่งที่ลูกทำนั้น

**“สิ่งที่ตาไม่เคยเห็นและหูไม่เคยได้ยิน และจิตใจของมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้รัก
พระองค์” 1 โครินธ์ 2:9**

ด้วยเหตุฉะนั้น ลูกจึงขอขอบทสวดวันปีใหม่ 2025 นี้ด้วยการเติมสร้อยต่อท้ายคำขวัญประโยคนี้ที่คนไทยรู้จักดี

“ค่าของคน อยู่ที่ผลของงาน ในการรับใช้พระเจ้า”

อาแมน

ลูกขอพระ องค์คืนแด่

www.vvsharefoundation.org

